

§ 10. Umowa wygasa po upływie 24 miesięcy zatrudniania przez Pracodawcę przejętych pracowników.

§ 11. Umowa wchodzi w życie z dniem podpisania.

Za Pracodawcę	Za Kopalnię
1.	1.
2.	2.

410

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 8 maja 1998 r.

w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1998 r. osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1998 z dnia 19 lutego 1998 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) osób już korzystających z osłon socjalnych, finansowanych ze środków dotacji budżetowych w latach 1995—1997,
- 2) pracowników górnictwa posiadających co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie, wykonujących pracę pod ziemią, objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy z powodu:
 - a) restrukturyzacji, likwidacji lub upadłości kopalni węgla kamiennego i innych zakładów w spółkach węglowych, a także likwidacji: podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa” wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie, zwanego dalej „Kopalnią Węgla Brunatnego »Sieniawa« w Sieniawie”, zakładu górniczego „Stanisławów” oraz zakładu górniczego „Boguszów”, wchodzących w skład Kopalni Barytu „Boguszów” Spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach, zwanych dalej „Kopalnią Barytu »Boguszów«”, Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni oraz Kopalni Rud Cynku i Ołowiu „Bolesław” i „Olkusz” wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław” w Bukownie, jeśli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych jednostkach przewidują stosowanie osłon socjalnych, o których mowa w § 3, § 5 i § 8 rozporządzenia,
 - b) zmniejszenia zatrudnienia — w przedsiębiorstwach robót górniczych i Przedsiębiorstwie Bu-

dowy Szybów w Bytomiu oraz utworzonych przez spółki węglowe zakładach robót górniczych stosujących w dniu 31 grudnia 1997 r. Układ zbiorowy pracy dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r.,

- c) likwidacji lub upadłości przedsiębiorstw robót górniczych i Przedsiębiorstwa Budowy Szybów oraz utworzonych przez spółki węglowe zakładów robót górniczych, o których mowa w lit. b).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) osłonie socjalnej — rozumie się przez to świadczenie socjalne wypłacane w trakcie urlopu górniczego, zwane dalej „świadczeniem socjalnym”, oraz deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika”, dodatkową nagrodę roczną wynikającą z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa — Karta górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13), zwanego dalej „Kartą Górnika”, a ponadto uznaniowe świadczenia wypłacane z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, zasiłek socjalny, jednorazową odprawę zasiłkową i jednorazowe wypłaty,
- 2) jednorazowych wypłatach — rozumie się przez to jednorazową odprawę pieniężną oraz jednorazową odprawę pieniężną — bezwarunkową,
- 3) pracownikach wykonujących prace pod ziemią — rozumie się przez to pracowników (posiadających co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie), którzy ten rodzaj pracy mają określony w umowie o pracę zawartej na czas nie określony i pracę tę wykonywali w okresie co najmniej trzech miesięcy przed otrzymaniem osłony socjalnej,

4) kopalniach węgla kamiennego — rozumie się przez to każdą jednostkę, w ramach której funkcjonuje lub funkcjonował zakład górniczy w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885) wydobywający węgiel kamienny metodą głębinową,

5) kopalniach węgla — rozumie się przez to kopalnie węgla kamiennego i inne zakłady w spółkach węglowych oraz przedsiębiorstwa robót górniczych i Przedsiębiorstwo Budowy Szybów w Bytomiu, a także inne jednostki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b),

6) likwidacji kopalni — rozumie się przez to likwidację całości lub części zakładu górniczego kopalni.

§ 2. 1. Pracownikowi może być przyznana osłona socjalna na warunkach określonych rozporządzeniem, za zgodą pracodawcy.

2. Osłona socjalna nie przysługuje jednak osobie, która w trakcie korzystania z niej podjęła pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania osłon socjalnych albo podjęła inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym w terminie miesiąca jednostki zobowiązanej do wypłaty osłon socjalnych.

3. Prawo do pobierania osłon socjalnych przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych.

§ 3. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy brakuje nie więcej niż trzy lata do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, może być przyznany urlop górniczy do czasu osiągnięcia uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia urlopu górniczego.

2. Przepis ust. 1 może mieć zastosowanie do pracowników nie objętych zamiarem zwolnienia — na ich wniosek, za zgodą pracodawcy.

§ 4. 1. Osoba korzystająca z urlopu górniczego otrzymuje świadczenie socjalne, o którym mowa w § 5, deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika”, dodatkową nagrodę roczną wynikającą z „Karty Górnika”, nagrodę jubileuszową, a także uznaniowe świadczenia z funduszu świadczeń socjalnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna wynikająca z „Karty Górnika”, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że osoba korzystająca z urlopu górniczego nabyła do nich uprawnienie przed uzyskaniem świadczenia socjalnego.

3. Od świadczenia socjalnego, deputatu węglowego, nagrody z okazji „Dnia Górnika” oraz dodatkowej nagrody rocznej wynikającej z „Karty Górnika”, o któ-

rych mowa w ust. 1, pracodawca odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne.

§ 5. 1. Świadczenie socjalne, przyznane pracownikowi przed dniem 1 stycznia 1998 r., jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 6 pkt 2—6 i § 7 ust. 2—6.

2. Świadczenie socjalne, przyznane pracownikowi począwszy od dnia 1 stycznia 1998 r. na okres do trzech lat, jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 6 i § 7, w kwocie stanowiącej 75% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego obliczonego, z zastrzeżeniem ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 2 i w § 8 ust. 2, wlicza się wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych zgodnie z Kodeksem pracy.

§ 6. W kopalniach węgla:

1) miesięczne świadczenie socjalne, o którym mowa w § 5 ust. 2, w I kwartale 1998 r. nie może być niższe niż kwota 915,00 zł,

2) świadczenie socjalne, o którym mowa w § 5 ust. 1 i 2, jest waloryzowane kwartalnie według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty — bez nagród rocznych — określonego w pkt 3, z tym że kwota świadczenia socjalnego nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu przed waloryzacją,

3) wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obciążającego koszty — bez nagród rocznych — pracowników wszystkich kopalń węgla kamiennego zatrudnionych pod ziemią, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni,

4) wysokość świadczenia socjalnego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń,

5) waloryzacja świadczenia socjalnego dla osoby, której przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału,

6) wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń, o którym mowa w pkt 3, ogłasza Minister Gospodarki w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 7. 1. Miesięczne świadczenie socjalne dla pracowników:

1) Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni w I kwartale 1998 r. nie może być niższe niż kwota 600,00 zł,

2) Kopalń Rud Cynku i Ołowiu „Bolestaw” oraz „Olkuszczyk” w I kwartale 1998 r. nie może być niższe niż kwota 682,00 zł,

3) podziemnego zakładu górniczego Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w Sieniawie oraz Kopalni Barytu „Boguszów” w I kwartale 1998 r. nie może być niższe niż kwota 450,00 zł.

2. Świadczenia socjalne w jednostkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są waloryzowane kwartalnie według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń, obciążających koszty — z wyłączeniem nagród rocznych, wypłat odpraw pieniężnych przyznawanych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym — określonego w ust. 3, z tym że kwota świadczenia socjalnego nie może być niższa od wypłaconej w miesiącu przed waloryzacją.

3. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdej jednostki wymienionej w ust. 1 pkt 1 i 2, jako stosunek przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w każdej z tych jednostek, ustalonego na zasadach określonych w ust. 2, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

4. Świadczenia socjalne w jednostkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są waloryzowane kwartalnie według wskaźnika wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia określonego w ust. 5, obliczanego na podstawie najniższego wynagrodzenia pracowników ustalanego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, z tym że kwota świadczenia socjalnego nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu przed waloryzacją.

5. Wskaźnik wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

6. Przepisy § 6 pkt 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Zasiłek socjalny, przyznany pracownikowi przed dniem 1 stycznia 1998 r., w okresie do dwóch lat jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym jest on uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń w jednostce wypłacającej, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

2. Poczynając od dnia 1 stycznia 1998 r. w:

- 1) kopalniach węgla — pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, nie uprawnionemu do urlopu górniczego, może być przyznany zasiłek socjalny, wypłacany miesięcznie w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 5 ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę, z zastrzeżeniem ust. 3, 5 i 8—10,
- 2) podziemnym zakładzie górniczym Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w Sieniawie oraz Kopalni

Barytu „Boguszów” — pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, nie uprawnionemu do urlopu górniczego, może być przyznany zasiłek socjalny wypłacany miesięcznie w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 5 ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę, z zastrzeżeniem ust. 4, 6 i 8—10.

3. W kopalniach węgla miesięczny zasiłek socjalny, o którym mowa w ust. 2, w I kwartale 1998 r. nie może być niższy niż kwota 830,00 zł.

4. W podziemnym zakładzie górniczym Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w Sieniawie oraz w Kopalni Barytu „Boguszów” miesięczny zasiłek socjalny, o którym mowa w ust. 2, w I kwartale 1998 r. nie może być niższy niż kwota 400,00 zł.

5. Osobom pobierającym zasiłek socjalny w kopalniach węgla, których dotyczy ust. 1 i ust. 2 pkt 1, zasiłek socjalny jest waloryzowany kwartalnie według zasad określonych w § 6 pkt 2—6.

6. Osobom pobierającym zasiłek socjalny w jednostkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, których dotyczy ust. 1 i ust. 2 pkt 2, zasiłek socjalny jest waloryzowany kwartalnie według zasad określonych w § 7 ust. 4—6.

7. Od zasiłku socjalnego odprowadzana jest składka na ubezpieczenie społeczne.

8. Warunkiem przyznania pracownikowi zasiłku socjalnego jest pisemne zobowiązanie się przez niego do przestrzegania zasad określonych w ust. 9 i 10.

9. Warunkiem otrzymywania zasiłku socjalnego jest:

- 1) zgłaszanie się przynajmniej jeden raz w miesiącu we właściwym terytorialnie biurze pomocy zawodowej w celu potwierdzenia gotowości do podjęcia zatrudnienia,
- 2) podjęcie przedstawionej przez właściwe terytorialnie biuro pomocy zawodowej propozycji szkolenia bądź przekwalifikowania zawodowego, zwiększających szanse zatrudnienia.

10. Uprawnienie do pobierania zasiłku wygasa:

- 1) w przypadku nie usprawiedliwionego niezgłoszenia się w wyznaczonym terminie w biurze pomocy zawodowej,
- 2) w przypadku odmowy podjęcia zaproponowanego szkolenia bądź przekwalifikowania,
- 3) w przypadku nie uzasadnionej odmowy podjęcia proponowanego zatrudnienia.

§ 9. Osobie otrzymującej świadczenie socjalne, która podejmie zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania osłon socjalnych — z wyłączeniem każdej pracy pod ziemią — i zgłosi ten fakt podmiotowi zobowiązanemu do wypłacania świadczenia socjalnego, przysługuje miesięcznie 50% przyznanego świad-

czenia socjalnego, wyptacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie przyznano.

§ 10. Osobie otrzymującej zasiłek socjalny, która podejmie zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania osłon socjalnych — z wyłączeniem każdej pracy pod ziemią — i zgłosi ten fakt podmiotowi zobowiązanemu do wyptacania zasiłku socjalnego, przysługuje, z zastrzeżeniem § 12, jednorazowa odprawa zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% kwoty przyznanego zasiłku socjalnego i liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który zasiłek przyznano.

§ 11. Pracownikom zatrudnionym pod ziemią, zwalnianym w 1998 r. z kopalń węgla z przyczyn dotyczących zakładu pracy (z wyłączeniem zwalnianych bez wypowiedzenia z winy pracownika), którzy nie są uprawnieni do urlopów górniczych oraz którzy w okresie do 24 miesięcy od dnia rozwiązania umowy o pracę podejmą zatrudnienie poza górnictwem, przysługuje, z zastrzeżeniem § 12, jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości 26 400 zł.

§ 12. W razie zbiegu uprawnień do jednorazowych odpraw, o których mowa w § 10 i § 11, wypłaca się jedną odprawę, wybraną przez uprawnionego.

§ 13. Pracownikom kopalń węgla zatrudnionym pod ziemią, którzy nie są uprawnieni do urlopów górniczych i z którymi rozwiązana zostanie umowa o pracę w 1998 r. z przyczyn dotyczących zakładu pracy (z wyłączeniem zwolnionych bez wypowiedzenia z winy pracownika), jeżeli zrezygnują z wszystkich osłon socjalnych i jednorazowych wypłat, o których mowa w rozporządzeniu, oraz szkolenia związanego z jednorazowym przekwalifikowaniem, o którym mowa w odrębnych przepisach, przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna — bezwarunkowa w wysokości 44 400 zł.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1998 r.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

411

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 maja 1998 r.

w sprawie kontroli ruchu drogowego i kierowania tym ruchem przez wojskowe organy porządkowe.

Na podstawie art. 131 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację, warunki i sposób kontrolowania ruchu drogowego w stosunku do kierujących pojazdami Sił Zbrojnych oraz w stosunku do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową kierujących innymi pojazdami, a także kierowania ruchem drogowym w związku z pilotowaniem kolumn wojskowych przez wojskowe organy porządkowe;
- 2) warunki i tryb współdziałania Żandarmerii Wojskowej z Policją w sprawach prowadzenia ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wojskowych organach porządkowych — rozumie się przez to Żandarmerię Wojskową i pododdziały regulacji ruchu jednostek wojskowych;
- 2) ustawie bez bliższego określenia — rozumie się przez to ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo

o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086).

§ 2. Kontrolę ruchu drogowego w stosunku do kierujących pojazdami Sił Zbrojnych oraz w stosunku do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową kierujących innymi pojazdami wykonuje Żandarmeria Wojskowa.

§ 3. 1. Kierowanie ruchem drogowym w związku z pilotowaniem kolumn wojskowych należy do wojskowych organów porządkowych.

2. W razie przemarszu lub przejazdu kolumny wojskowej oraz w razie akcji związanej z ratowaniem życia lub mienia, polecenia i sygnały uczestnikom ruchu drogowego oraz innym osobom znajdującym się na drodze mogą dawać żołnierze wojskowych organów porządkowych.

Rozdział 2

Kontrola ruchu drogowego

§ 4. Kontrolę ruchu drogowego żołnierze Żandarmerii Wojskowej, zwany dalej „żołnierzem żandarmerii”, wykonuje:

- 1) w czasie patroli pieszych, konnych, zmotoryzowanych lub powietrznych,